

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. KOVÁCS JOZSEF
UGYVED.

SZERKESZTŐSÉG: Kossuth Lajos-utca 1193. sz.
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

Évforduló.

Ma egy éve, július végén, virágos vonatok vitték a virágos katonákat dél felé, Szerbiába. A katonák daloltak, szemükben a harci tűz égett, a nép pedig ujjongott, mámoros volt a lelkesedéstől és virágokat hintett a leendő hősök elé.

Milyen szép napok voltak azok.

Végre elérkezett a leszámolás órája, mehet a hadseregünk a régi, gyűlölt, gyilkos ellenség ellen. A királyi szózat, mely elhatolt a palotától a legutolsó kunyhóig, talpra állította az egész nemzetet. Az apa, a fiu, a testvér letette a kaszáját, a hivatalnok a tollát, elment mindenki a király zászlója alá, hogy leszámoljon a régi ellenséggel és megbosszulja azokat az árvákat, akik apa, anya nélkül maradtak.

Üresek maradtak a városok, a faluk, de üres lett a mező és az arany kalással ékes rónaság. A férfinep elment, csupán az asszonyok és öregek maradtak itthon, akik kettőzött erővel dolgoztak, hogy élme is legyen a vitéz katonáknak.

Egy esztendeje immár annak, hogy elmentek a magyar föld fia. Egy teljes esztendeje. Azóta folyik a nagy harc a világ minden tája felé, Mert a gyilkos kis népet nagy országok vették pártfogásukba, akik alkalmasnak találták az időt, hogy megsemmisítsék szép országunkat. A szerb háboruból tehát világháboru lett. Felkelt ellenünk az orosz, a francia, az angol, a belga, a japán és a montenegrói, legutóljára pedig az olasz. Nyolc ellenség támadt négyfelől hazánkra, de viszont kardot rántott mellettünk a mi szövetségesünk, Németország.

Ezzel a nyolc ellenséggel harcolunk egy év óta szünet nélkül. És az elmúlt év telve van részünkre fényes diadalokkal, nagy hőstettekkel. A kettős Monarchia és Németország vitéz katonái bátran szembeszálltak az óriási túlerővel, nem ijedtek meg sem az orosz gőzhengertől, sem Anglia büszke hajóhadától és ma már az az eredmény, hogy az orosz hadsereg az utolsókat rugja, az egész Belgium és Franciaország egy nyolcad része Németország kezében van majdnem fél Orosz-Lengyelországgal egyetemben.

A háboru évfordulóján tehát nincs okunk kétségbeesni a jövő felett. Nincs okunk kétségbeesni, mert eddigi diadalaink, nagy győzelmeink nekünk biztosítják a végleges győzelmet. És ezt el is fogjuk érni előbb, vagy utóbb. A nagy orosz gőzhenger többé már nem munkaképes, kiadta erejét a Kárpátokban és kifogja lehelni lelkét a Varsó alatti harcokban. Most még erőlködik, talpra akar állni, ez azonban már csak vergődés a nagy ország részéről. Tudja már az egész világ, hogy haláltusáját vivja Oroszország és nemsokára el fog következni a katasztrófa és ezzel a háboru vége.

Ebben a nagy háboruban a szövetséges hatalmak minden polgára teljesítette kötelességét. A fiatalok és egészségesek elmentek a harctérre, az öregek és alkalmatlanok itthon művelték a földet és ápolják a sebesülteket. Szóval mindenki dolgozott, úgy, ahogy birt. Ennek, kizárólag ennek köszönhetjük fényes győzelmeinket. Mert, amelyik nép hivatása magaslátán áll és megérti, hogy hazájának mivel tartozik békében és háboruban, amely nép nem sztrájkol, nem sző összeesküvéseket, hanem egyformán szereti királyát és hazáját és megbecsüli az ország nagyjait, az a nép csak győzhet az a nép halhatatlan.

Ezért hiszünk mi a szövetségesek végső győzelmében, mert az ilyen nép rabszolga nem, csak ur lehet.

Kunszentmárton jó kun népe is kivette a maga részét a világháboruból. Az alkalmasok elmentek a harctérre, az itthonmaradottak pedig kórházat állítottak fel a sebesült katonák részére. Amellett, hogy a kórházat teljesen felszerelték, kamráit teletöltték élelmiszerekkel, emellett résztvettek minden mozgalomban. Két vagon párnát küldtek a hadsegélyező hivatalnak, rengeteg vasgyűrűt cseréltek aranyért és ezüstért és ahol pénzt kellett adni, adtak szívesen annyit, amennyi tőlük telt. Népünkre nem lehet tehát panasz és nem is fog lenni, mert minden kun tudja, hogy mivel tartozik hazájának és királyának.

A háboru évfordulóján hajtsunk térdet és hő imánkat küldjük fel a magasság Urához és kérjük őt: segítse végső győzelemre a szövetségeseket, akiket orvul megtámadtak és akik hazájukért, fenmaradásukért küzdenek az egész világ ellen.

Piacunk.

Ne haragudj jámbor olvasónk, ha még mindig ezt a régi nótát hallod muzsikálni. Bizony ez régi nótát, híres nótát. Kénytelenek vagyunk ezt a régi nótát huzni, hétről-hétre, mert az új nóta sehogy sem akar megszületni, nem akar a komponista fejéből kipattani. Mit tehetünk egyebet, új nóta hiányában, fujjuk a régit, pedig már mi is meguntuk.

Meséljünk tehát tovább a piac drágaságáról.

A kunszentmártoni piacon az elmúlt héten változás nem volt. Az irányzat szilárdabb, mint valaha. A büszke árak nem mernek hanyatlani, sőt a vételkedv következtében, emelkedni is merészkedtek. A galambnak felnevelt csirke öreg kappan árában kelt el, a galamb pedig a csirke árában. A kacska és liba sutba dobták a régi dicsőséget, felvették a versenyt a malaccal és süldővel, a malac és a süldő pedig a borjuval, tehénuel és ökörrel. A borju, tehén és az ökör pedig . . . de erről ne is írjunk, mert meg-
hasad a szived óh jámbor olvasó!

Azt mondják, hogy lassanként mindenhez hozzászokik, mindent megkedvel az ember. Eddig mi is osztottuk ezt a felfogást, de most ellent kell mondanunk ennek a bölcs igazságnak. A fogyasztók nem bírják soha megszokni a folytonos áremelkedést, nem bírják megszokni, hogy csirke helyett galombot, liba helyett csirkét, disznó helyett libát bírnak csak vásárolni.

Pedig ez így van. Aki nem hiszi, menjen ki szerdán a kunszentmártoni piacra és próbáljon vásárolni. Ha tele van a tárcája és délben mindenáron enni akar, akkor vesz is, de máskülönben, üres kosárral tér haza, mert sokaknak nem adatott meg az a szerencse, hogy egy ebédre tíz koronát költhessenek.

A hatósági ármegállapítás nem akar jönni, pedig itt volna már az ideje. Ez kelene nekünk, hogy a rendes viszonyok visszatérjenek Kunszentmártonba. Milyen nyugodtak lennénk akkor, ha hivatalosan megszabnák az árakat, nem volna panasz, nem volna feljelentés, a termelő és fogyasztó minden beavatkozás nélkül elintéznék egymás között a vételt és az eladást.

Névtelen levelek.

Csunya szokása az a magyarnak, hogy szeret a haragosának levelet írni névtelenül, melyben elmondja mindennek, csak jónak nem. Kunszentmárton régen híres volt a névtelen levelekről, melyekből piszkot, gyalázást olvasott ki magáról a levél megkapója. Ha eddig sok névtelen levél ment Kunszentmártonból és jött Kunszentmártonba, ez a szám megtízszereződött a háboru alatt. Aki még itthon van, beteg, sebesült, rokkant, annak most nincs nyugalma, mert mennek a névtelen levelek a katonai parancsnokságokhoz, hogy itt Kunszentmártonban még mindig vannak olyan egyének, akiknek a harctéren volna a helyük, nem pedig a verőfényes Kunszentmártonban.

Kunszentmártonból annyi névtelen levél ment el a háboru alatt a katonai parancsnokságokhoz, hogy két szobát meglehetne velük tölteni. Aki itthon van, — azzal nem törődnek, hogy mi címen, — azt irgalmatlanul feljelentik. És kérik, hogy vigyék el katonának. Irigylük tőle a levegőt, irigylük, hogy beteg, vagy sebesült, irigylük, hogy a földet munkálja, szóval végezni szeretnének vele. Vagyis a névtelen levélíró hősök kiirtani szeretnék Kunszentmárton egész lakosságát.

Ezek a hősök itthon lebzselnek és élvezik az arany szabadságot. Pedig a lövészárkokban volna a helyük, mert, akik másokat odaakarnak juttatni, illő volna, hogy ők mennének legelőre. Álljanak elő bátran, jelentkezzenek katonai szolgálatra, mondják meg nyíltan, hogy menni akarnak, menjen velük mindenki: hidjék el, hogy az épkézláb ember nem fog elbujni erre a hívásra.

De denúciálni, névtelenül feljelenteni ismerősöket és ismeretleneket, a legsötétebb bűn. Ha igazságuk van az illető hősöknek, írják alá neveiket, hiszen az igazságért még nem tört be senkinek a feje. Azonban, névtelenül hancegni, öreg és beteg családapákat feljelenteni, ide-oda rángatni, a legocsmányabb dolog.

Egy negyvenhétéves ember került legutóbb tizenkilenc éves fiával, — ki a legutolsó sorozáson alkalmatlan lett, — névtelen feljelentés folytán a katonai hatóság elé. Mindakettőt hazaküldték. Ekkor mondta a parancsnok: *no csunya város lehet az a Kunszentmárton, mert az egész országból nem jön annyi névtelen feljelentés a békés polgárok ellen, mint épen onnan.*

Ugy-e szép dicséret? Mondhatta volna a parancsnok azt is, hogy Kunszentmárton a denúciások hazája. Bizony, bizony, szégyelhetik magukat azok, akik névtelen feljelentések által tönkre teszik az egész község becsületét, jó hírnevét. De hát mi nekik Hekuba? Mi nekik a becsület, a jó hírnév?

A katonai parancsnokság is megsokalta az aljas rágalmozók folytonos feljelentéseit, az összes leveleket leküldötte az előjárósághoz, hogy nyomozzák ki, kik a feljelentők, női, vagy férfi ruhában járnak-e?

A levelek ott vannak a község házában. Megtekinthetők bárki által. Mi kérjük is polgárainkat, nézzék meg a leveleket. Hiszen több szem többet lát, ha sokan nyomozunk, a tettes előbb hurokra kerül.

Végezni kell gyorsan a névtelen levélíró hősökkel, mert azok nem érdemlik meg, hogy a szabad levegőt szívják. Aki képes polgártársát feljelenteni ok nélkül, igazságtalanul, az nem érdemel kiméleletet, azt ki kell dobni a társadalomból és átadni a jogos megvetésnek.

A gyermekek és a pálinka.

Lapunk mai számában egy rövid hír tudtára adja az olvasónak, hogy egy nyolc éves kis leány meghalt. Ebben ugyan nem volna semmi rendkívüli, mert hiszen, így nyár derekán, amikor bélfurug és másfajta betegségek dühöngenek, nem ritka a gyermek halálozás. A rendkívüli abban van, hogy a hír szerint, a kis leány alkohol mérgezésben halt el, vagyis magyarán mondva, az édes anyja berugatta az ártatlan kis lelket pálinkával, akinek szervezete nem bírta el a gyilkos italt, — elhunyt.

Nagyon szomorú bizony ez. Annál szomorúbb, hogy ez a dolog elég jómódu családban történt meg, melynek tagjai birnak annyi értelemmel, hogy tudják, milyen romboló és káros hatása van a pálinkának? Az apa és anya szőlővel, földbirtokkal rendelkeznek, kis leányuk pedig rendszeresen járt az iskolába, szinte érthetetlen tehát, hogyan történhetett meg, hogy a szülő annyira megfélekedzen magáról és pálinkával berugassa kis gyermekét, aki ennek következtében a halál martaléka lett.

Az újabb időben nemcsak a városi, hanem a falusi gyermekek is kezdenek megismerkedni az alkohollal. Eddig csak a városi munkás gyermekei pálinka ivásáról és pusztulásairól olvastunk az újságok hasábjain, de most már a falusiak is követik a városiakat, különösen a szőlőbeli lakosok, ahol pálinka van elég bőven. Nincs nap, hogy a szőlőbeli gyermek pálinkát ne kapjon a szülőjétől, különösen télen, hideg idején. A pálinka, mondják a szülők, felmelegíti a testet, tehát a gyermek jobban bírja a hideget. A gyermek bepálinkázva megy reggel az iskolába, ahol az alkoholtól elbágyadva, bizony nem igen tud figyelni az előadásra. A tanító intő szavát semmibe sem veszi, iszik továbbra is, mert a szülője biztatja az ivásra.

A gyermekbíróóság vádlottak padjára gyakran kerülnek ilyen kis megrögzött pálinka ivók. A bíró szavára ugyan megfogadják, hogy többé nem isznak. Igéretük azonban addig tart, míg a bíróság épületéből el nem távoznak, utközben már pálinkával vigasztalják magukat azért, amiért csak dorgálásra lettek itélve.

A szülők az okai tehát annak, hogy a gyermekek rászoknak a pálinkára. Az alsóbbrendű nép a pálinkát ugyanis, orvosságnak tartja. Ha azt mondják előtte, hogy az mérge, csak mosolyog és a fejét csóválja. Ha beteg van a családban, akár öreg, akár gyermek, nem hív orvost, hanem pálinkát hozat és azt adja be neki. És ha meghal a beteg, azzal vigasztalja magát: nagy baja lehetett, még a pálinka sem tudta meggyógyítani.

Hiába erőlködnek a hatóságok és gyermekvédő egyesületek, az alsóbbrendű nép nem hiszi el, hogy a pálinka milyen káros

a szervezetre. Hiába emelik a pálinka adóját, azért annak fogyasztása nem csökken. De hogyan is csökkenne, amikor a pálinkát issza a gyerek, a legény, az ember, leány és asszony egyaránt és amikor annyiféle gyümölcs kínálkozik, hogy kifőzzék és italul szolgáljon az emberiségnek. Innen van aztán az, hogy nyáron az arató, tekintet nélkül a korra, kiköti magának reggel, délben és este a maga pálinkáját és ha a gazda nem igéri meg neki a pálinkát, nem áll be munkásnak. Szomorú bizony ez, de így van. Minthogy munkás kell, van pálinka is és kap abból úgy a felnőtt, mint a gyermek.

Igy nem lehet csodálkozni azon, ha a gyermekek alkohol mérgezéséről olvasunk az újságokban. Mert, amíg az öregek be nem látják azt, hogy a pálinka nem orvosság, hanem mérge, mely öl, gyilkol, addig a gyerekek sem szoknak el a pálinkától. Sok hasonló alkohol mérgezésnek kell még megtörténni, amíg elfog következni az az idő, amikor a pálinkát kiküszöbölik végleg az egészséget rontó italok sorából.

Azonban addig is, míg ez megtörténik, független bíróságaink feladata, sőt kötelessége, hogy a legszigorúbban járjanak el azon szülők ellen, akik meggyilkolják pálinkával gyermekeiket és megméltelyezik a magyar társadalmat. Az ilyen szülőket szigorúan kell büntetni, hogy a többiek visszaradjanak attól, hogy pálinkával a másvilágra költöztessek ártatlan gyermekeiket.

Adakozzunk a Vörös-kereszt kórháznak.

H I R E K

Kunszentmárton, 1915. augusztus 1.

— **A Magyar Országos Vörös-Kereszt Egylet** kunszentmártoni fiók egylete 1915. év július 25-én délután 4 órakor a község háza tanácstermében tartotta félévi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyalta 1915. július 1-től december 31-ig terjedő időre előirányzott költségvetést. A titkár által benyújtott költségvetést a közgyűlés egyhangulag elfogadta. Bejelentetett a közgyűlésnek, hogy dr. Domján Jenő pénztárnok hadbavonulásával megüresedett pénztárnoki állásra a választmány egyhangú lelkesedéssel Szilárdy Istvánt választotta meg, amit a közgyűlés örömmel tudomásul vett. Több tárgy nem volt. A fiókegylet és a kisegítő kórház vezetőségének

működését csak elismerés illetheti. Önzetlenül, ambícióval végzik munkájukat, aminek megvan a fényes eredménye. A takarékosága főelv. De emellett a katonák élelmezése sokkal jobb a kelleltinél. Hiány nincs semmiben, sőt állandó nagy és értékes a raktár. S tekintettel arra, hogy az első félévben állandóan 30-40 katonáig, míg most 50-75-ig van állandóan, mégis a költségvetés tanúsága szerint majdnem 12000 korona maradvány van.

Fölvétel a budapesti Birói Internátusba. A Birói Internátusba fölvételnek az 1915-16. iskolai évre egyetemi hallgatókon kívül V-VIII. osztályú középiskolai tanulók is, akik tanulmányaikat a budai főgimnáziumban, főreáliskolában avagy felsőkereskedelmi iskolában akarják végezni. Elvétési díj egy iskolai évre 950 korona. Ezért az összegért nemcsak teljes ellátást és lakást ad, hanem egyúttal a német, francia és angol nyelvtanítást is nyújtja. Fölvételnek oly ifjak is, kiknek szülői az Országos Birói és Ügyészi Egyesület kötelékébe nem tartoznak. Prospektust küld az intézet. I. Ráth György-u. 20.

A pálinka áldozata. Egy kis, nyolcéves leánygyermek lett ismét a szülői lelketlenség és állatiasság áldozata. Édes anyja, ki maga is holt részeg volt, egy üveg pálinkát adott a lányának, hogy igyon, mert mámorosan szebb az élet. A kis leány ivott a szülő biztatására és másnap már kiterítve feküdt: megölte az alkoholt. Kovács Anna Tóth Mihályné július hó 24-én kinn volt a tiszakürti szőlőjében, ahol jól bepálinkázott. Ügylátszik, nem volt elég neki a szőlőbeli ivás, mert Kunszentmártonba indulva, egy üveg pálinkát vitt magával az utra, hogy kiszáradt torkát néha-néha megöblögesse. Utközben találkozott leányával Margittal, ki elibe sietett édes anyjának. A kis Tóth Margit felült édes anyja mellé a kocsi, aki rögtön megkínálta a pálinkával. Ezután az anyja és a leánya együtt ittak és pedig olyan eredménnyel, hogy a Körös hídon a járókelők holt részegen látták Tóthné és leányát feküdni a kocsi. Tóthné másnap felébredve, leányát próbálta költögetni, aki azonban sehogy sem akart magához térni. A szomszédok elszaladtak dr. Gulyás János helyettes főorvoshoz, aki megjelent a helyszínen, de a kis Tóth Margit már nem tudott segíteni, mert már halott volt. Megölte az alkoholt. Dr. Tancos Miklós vezető járásbíró felboncoltatta a kis leányt. Az ügyészség pedig megindította a nyomozást a lelketlen anya ellen.

Az irkák is drágábbak lettek. A legutóbb Bécsben megtartott magyar-osztrák levélpapír és borítékkészítő gyárosok közgyűlésén határozatba ment, hogy a papír-árak rohamos áremelése folytán a középiskolai irkák árát darabonként 2-4 fillérrel emelik. A népiskolai irkák máris 3-4 fillérré lettek darabonként árusítva. Ezen határozat betartása szeptember elsejétől kezdve a papirkereskedőkre feltétlen kötelező.

Horogra került zsvány. Hires fiú volt Kunszentmártonban Berta Antal. Sok olyan dolgot mivelt már, ami a btko s-aiba ütközik. Legutóbbi tette az volt, hogy Jusztin

Károlytól ellopott egy birkát. Mikor érezte, hogy rajta esipik a turpisságon, úgy ellábal, hogy sokáig nem tudtak róla semmit. Már-már azt hitte Berta barátunk, hogy el van felejtve minden. Egy csomó bátorsággal megjelent a községi főbíró hivatalos helyiségében; de éppen vesztére, mert az ott dolgozó csendőrsparancsnok karjaiba repült, aki már régen keresi a kedves fiút. A váratlan meglepés annyira meghatotta Berta Antalt, hogy vagy hét rendbeli lopást beismert. Szépen elbeszélte, Markovits Lajos és Sipos András barátjával miként loptak el vagy 100 darab tyukot. Most várja a beismerő lopásokért méltó jutalmát Berta barátunk egy csendes sötét kis szobában.

Magyarul. Az egyik szolnoki hadikórházban történt. Az ápoló nővér kedveskedni akart az egyik beteg katonának s az ágya mellé ülve felolvastott neki egy könyvből. Olvasott, olvasott, egyik óra a másik után telt el, végre elfáradva becsukta a könyvet.

Most megszólalt a katona németül:

— Mondja jó nővér, miféle nyelven olvasott fel nekem?

— Érdekes... hát magyarul! Hiszen ha nem alszik, mindig magyar káromkodásokat dörmög.

— Bocsásson meg, nővér — feleli a sebesült harcos — de ez csak akkor van, ha fájdalmam vannak. A magyar káromkodás kitűnő gyógyszer: a honvédektől tanultam! Mindig segít!...

Cigányok garázdálkodása. Folyó hó 27-én és 28-án egy karaván cigány banda érkezett Kunszentmárton határába. A banda két nő tagja bement Kiss Sándor határbeli tanyájára. S ott előadták a férje után busuló hadi özvegynek, miszerint ők csudákat tudnak művelni. Az isten különös adománya folytán bárki elővarázsolnak. Az asszony örült e csodabeli lényeknek s szeretne volna, ha férjét a háborúból haza varázsolnák. A cigányasszonyok hozzáfogtak a varázslat művészetéhez, de közben mintegy 200 korona értéket kicsaltak az asszonytól. Mikor látták a művésznők munkájuk eredményét és hogy többet már nem jövedelmez, ott hagyták a férje után vágó szegény asszonyt. Azonban a varázslók nem sokáig értékesíthették a nagy tudományt, mert csendőrségünk elcsipte a nemes társulatot.

Az időjárás. Az elmúlt hétre megint sok panaszkodunk a gazdáknak. Nem volt nap, hogy ne esett volna az eső. És pedig nem úgy, mint nyáron szokta, hogy esik egy óráig, két óráig, aztán szép verőfény s idő felszárítja a földet; most ha elkezd, nem áll meg két napig. Ilyen esős nyárra még az öregek is alig emlékeznek vissza. Ez a folytonos esőzés rengeteg kárt csinál. A talpon levő gabonát nem lehet learatni, a munkások tettenél nézik az esőt. Viszont a learatott gabona annyira átázik, hogy hetek kellenek hozzá, míg asztagba lehet rakni. A gépek nem csépelhetnek, szóval Kunszentmártonban szünetel a mezei munka. A buza szeme hullik, és attól lehet tartani, hogy a sok esőtől a keresztek és a félig rakott asztagok kicsírának. Szóval, baj van elég. A kulorica ellenben gyönyörűen fejlődik. Nagy termésre van kilátásunk, míg a nyár elején sopánkodtunk, hogy nem lesz kukoricánk. A szőlő sem bírja a sok esőt. Ami-

lyen szép volt a szőlő egy hónappal ezelőtt. Épen olyan csunya most. A szemek rothadnak és egész fürtök hullanak le a tőkéről. Nemesak nem lesz jó szőlőtermés, de most már közepes termésről sem beszélhetünk. Örülhetünk, ha valamicske terem, mert még őszig sok ellenség támadhatja meg a szőlőt. Ilyen időjárás mellett nincs remény arra, hogy a bor árak esni fognak, sőt valószínű, hogy a meglevő bor készletet igen magas áron fogják megvásárolni.

Lopás. Tropa Elek halesz szőlőbeli lakos folyó hó 18-án reggelre kellemetlen meglepetésre ébredt. A gunyhó padlásáról elloptak 200 korona értékű szalonnát és zsírt. Jelentette a csendőrségnek az esetet. S kiderült, hogy Andraesik Demeter haleszbeli és Kovács László kunszentmártoni lakosok voltak a tettesek. Az elloptott értékes élelmiszerek is megkerültek részint az Andraesik padlásán, részint pedig a hornok közé volt elásva.

Szerkesztői üzenetek.

H. A. Szelevény. Köszönjük a küldött dolgot. Jót neveltünk rajta. Újabb küldeményt kérünk abból a fiókból, melyből ez a humoros dolog kikerült. Most ugyanis vakáció van, a nebulók nem zavarják az igazgató urat az írásban és a vadszőlő lugasban, pipaszó mellett, olyan szép történetekről álmodhat az író. Üdvözlét. Cs. K. Tiszakürt. Régen nem kaptunk semmit. Talán beteg? Adjon már életjelt magáról. Aból az albumból nem küldhetne egy-két verset? Hallottuk, hogy nagyon szépek. Várjuk a küldeményt. Üdv.

Berta József

kereskedőnél, cséplő-kazán fűtésre elsőrendű porosz köszén, ugyszintén új zsákok és vízmentes ponyvák olcsó árért kaphatók. — Ugyanott egy fiatal-segéd felvételik.

Eladó szőlő.

Tiszaföldváron 4 hold jó karbanlevő szőlő 2 nagy hozzávaló épülettel betegség miatt méltányosan szabad kézből eladó. Tulajdonos **Király Mátyás.**

A cséplési munkálatokra

gépész

kerestetik. Értekezni lehet **Kovács Kálmán** közgyámánál a község házában.

2857/1915. szám.

Árverési hirdetés

Kunszentmárton község tulajdonát képező régi nagy fogadói, jelenleg a társulati polgári iskola alatti nagy boros-pince külön kapu használattal 1915. augusztus hó 16 napján d. e. 9 órakor a község háza tanácstermében nyilvános árverésen 3 évre bérbe fog adatni. Miről árverezni szándékozik azzal értesítettnek, hogy az árverés feltételei a kunszentmártoni községi főjegyzői hivatalban megtekinthetők.

Kunszentmárton, 1915 július 20.

Fazekás

főjegyző.

Gergulics

főbíró.

Borszéki**madonna forrás,**

természetes vastól mentes savanyúvíz mint gyógyvíz emésztési zavaroknál, a légző és emésztő szervek hurutos bántalmánál, angol kóránál, vese- és hólyagbántalmánál. Hygienikus tisztaságánál fogva járványok idején mint ivóvíz megbecsülhetetlen.

Főraktár: **Melnár János** cégnél
Kunszentmárton.

ORVOSOK

ajánlják, mint legelismertebb köhögés ellen szert a **KAISER-féle**

Mell-karamellákat

a Három fenyő védjeggyel.

Milliók használják

Köhögés

ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, számarköhögés, katarus gégefájás stb. minden előforduló *hűlés* ellen.

6100 köszönő s hálalevelét orvosoktól s magánosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legízletesebb bombonok.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként 60 fillérért kapható Kunszentmártonban

LUKÁCS ANDOR és POPOVITS GÁBOR
Tiszaföldváron **Goldman Adolf**
gyógytárában és minden hazai gyógytárban.

Wolf Dezső könyvnyomdájában egy ügyes fiu fizetés mellett

tanoncnak

felvétetik. — Értekezni lehet e lap nyomdájában.

Aranyat — vasért!**VASGYÜRÜK**

kibélelését arannyal, vagy ezüsttel jutányos árak mellett készít **DÉVAI JENŐ** ékszerész

Tiszta, szép

makulatura papir

csak métermázsa számra lapunk nyomdájában kapható.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

Polgáriskolai tankönyvek, rajzeszközök és tanszerek s általában mindenféle iskolai cikkek kaphatók.

Wolf Dezső
könyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószerek-kereskedése
Kunszentmárton.

Mindenféle könyvnyomdai munkák a legszebb kivitelben gyorsan, pontosan és kifogástalanul készülnek.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

Kerékpározók figyelmét felhívom, hogy a világhírű **ALFA ÉS STYRIA**

kerékpárok egyedárusítását Kunszentmárton területére képviselem, miért ezen gyártmányok

kizárólag nálam szerezhetőek be

Tisztelettel

Dévai Jenő.

Nyomatott a kiadótulajdonos Wolf Dezső könyvnyomdájában Kunszentmárton.